

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **M. R.**, bytem P., ubytovna G., D. 2942/102, zastoupeného Mgr. Pavlem Kužílkem, advokátem se sídlem v Přerově, Blahoslavova 72/4, proti žalovanému **1) Úřadu práce ČR**, pobočka v Olomouci, se sídlem v Olomouci, Vejdovského 988/4, a **2) Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem v Praze, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou dne 13. 3. 2015 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného 1) a 2), a to konkrétně stanovení povinnosti žalovanému vydat

rozhodnutí o dávce státní sociální podpory příspěvku na živobytí za období od 1. 7. 2011 do 31. 8. 2012.

Žalobce svoji žalobu odůvodnil tím, že výrokem II. rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 23. 9. 2014, č. j. 6 Ads 95/2013-34, bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 11. 2011, č. j. KÚOK 131959/2011, a rozhodnutí Magistrátu města Přerova ze dne 10. 10. 2011, č. j. 81639/2011/PRR, na základě kterých byla žalobci odňata dávka pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí za období od 1. 7. 2011 do 31. 8. 2012 (14 měsíců). Po zrušení rozhodnutí byla věc vrácena žalovanému č. 2), jako odvolacímu správnímu orgánu, dosud žalovaný č. 2) popřípadě žalovaný č. 1) jako správní orgán I. stupně, nevydal ve věci nové rozhodnutí.

Žalovaný č. 1) ve svém vyjádření uvedl, že veškerá spisová dokumentace byla žalovanému vrácena teprve dne 21. 5. 2015, neboť byla Nejvyšším správním soudem nejprve vrácena žalovanému č. 2) a ten ji následně zaslal žalovanému č. 1). Žalovaný č. 1) neměl k dispozici ani kopii spisové dokumentace, neboť agendu dávek pomoci v hmotné nouzi převzal v souladu s přechodnými ustanoveními zákona č. 366/2011 Sb. od 1. 1. 2012 a spisová dokumentace mu nebyla předána ani tehdy příslušným Magistrátem města Přerova. Žalovaný č. 1) okamžitě poté, co obdržel originál spisové dokumentace, začal v předmětné věci činit procesní úkony a dne 12. 6. 2015 vyzval žalobce, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení výzvy. Na tuto výzvu žalobce reagoval dne 15. 6. 2015 čtyřmi podáními, jejichž obsahem jsou návrh na určení zmocněnce či advokáta, vyjádření ke správnímu řízení, žádost o jeho přerušení a vyjádření k zaslané výzvě.

Žalovaný č. 2) se k žalobě vyjádřil tak, že rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Ads 95/2013 s vyznačením právní moci obdržel dne 10. 12. 2014, originál spisové dokumentace I. stupně, který byl vrácen Krajským soudem v Ostravě – pobočkou v Olomouci žalovanému po skončení soudního řízení (dne 2. 3. 2015), souhrnně obsahoval podklady pro správní řízení od roku 2010 ve věci příspěvku na živobytí i mimořádných okamžitých pomoci. Z důvodu rozhodování žalovaného o odvoláních proti rozhodnutím ve věci mimořádné okamžité pomoci na nezbytný jednorázový výdaj (srpen 2011, září 2011, říjen 2011) po zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje v této věci, byl originál kompletní spisové dokumentace vrácen 21. 5. 2015 žalovanému č. 1), když rozhodnutí ve věci mimořádných okamžitých pomoci vydaná žalovaným č. 2) dne 16. 4. 2015 nabyla právní moci dne 21. 4. 2015.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím Magistrátu města Přerova ze dne 10. 10. 2011, č. j. 81639/2011/PRR, které bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje, byl žalobci od 1. 7. 2011 odňat příspěvek na živobytí. Obě tato rozhodnutí byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 6 Ads 95/2013-34, který nabyl právní moci dne 23. 9. 2014, zrušena, včetně rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 73 Ad 1/2012-93. Dále Nejvyšší správní soud tímto rozsudkem zrušil rozhodnutí

zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 73 Ad 5/2012-79, 73 Ad 4/2012-79 a 73 Ad 3/2012-79 a v těchto případech mu věci byly vráceny k dalšímu řízení.

Spis žalobce ve věci příspěvku na živobytí (KÚOK/122391/2011/OSV-SP/7204) byl žalovanému č. 2) vrácen zdejším soudem dne 2. 3. 2015, který jej dne 21. 5. 2015 postoupil žalovanému č. 1).

Dne 27. 5. 2015 byl žalobce žalovaným č. 1) vyzván, necht' k posouzení jeho nároku na příspěvek na živobytí doloží ve lhůtě osmi dnů ode dne oznámení této výzvy požadované údaje: prohlášení o jeho celkových sociálních a majetkových poměrech za měsíc červen 2011, smlouvu o půjčce na koupi bytu sepsanou panem V. P. a paní M. H. ze dne 9. 5. 2005, ze které bude zřejmý způsob úhrady, datum splatnosti a forma záruky, doklad, ze kterého bude zřejmá výše dluhu, který vznikl smlouvou o půjčce na koupi bytu mezi paní M. H. a panem P. ze dne 9. 5. 2005, ze kterého bude zřejmé, kdy se tak stalo a jak, prohlášení o jeho celkových sociálních a majetkových poměrech v době převzetí dluhu, doklad o výši částky, která byla uhrazena paní H. v souvislosti s uzavřením smlouvy o půjčce na koupi bytu, doklad ze kterého je zřejmé, jaká byla aktuální výše dluhu před předáním hotovosti a bezhotovostním poukázáním částky pocházející z prodeje domu na adrese T. 232/7, P., P., žalobcem panu V. P. a písemné vyjádření JUDr. V. Š., advokáta v Přerově, Ž. n. 641/15, ze kterého bude patrné kdy, komu, jakým způsobem a v jaké výši došlo k předání hotovosti. Výzva byla žalobci doručena dne 12. 6. 2015.

Žalobce na předmětnou výzvu reagoval dne 15. 6. 2015 podáními na hranici srozumitelnosti, kterými žalobce 1) napadá nezákonnost výzvy ze dne 27. 5. 2015, poukazuje na zastrahující poučení, navrhuje, necht' žalovaný č. 1) požadované dokumenty vyžádá sám, dále namítá porušování čl. 6 odst. 1 a dalších ustanovení Evropské úmluvy a žádá zákonný postup a nápravu zadaného, 2) podává námitku podjatosti, 3) podává další námítky, které jsou nesrozumitelné, včetně žádosti o přerušení řízení podle ustanovení § 64 správního řádu, 4) návrh na určení zmocněnce či advokáta.

Dne 13. 1. 2015 podal žalobce u žalovaného č. 1) návrh, kterým mj. žádal vydání opatření proti nečinnosti, tento dle sdělení žalovaného č. 1) byl nedopatřením veden odděleně od zbývajících částí dokumentace, neboť v době podání spisovou dokumentaci v předmětné věci z důvodu přechodu pravomoci a pravomocně skončeného řízení neměla k dispozici.

Podle ustanovení § 71 odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ.

Podle ustanovení § 71 odst. 5 správního řádu, nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.

Podle ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Krajský soud předně uvádí, že žalobce je osobou, která opakovaně u zdejšího soudu podává správní žaloby různého druhu (za rok 2014 podal žalobce osm správních žalob, v roce 2015 doposud dalších osm žalob), jež jsou často shledány nesrozumitelnými, jejich obsah je nejasný (pak jsou nejprve vedena jako nejasná podání), případně na hraně srozumitelnosti. V projednávané věci došlo k situaci, kdy žalobce u Magistrátu města Přerova žádal ve stejné době o dávku pomoci v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí a dále o dávky mimořádné okamžité pomoci na nezbytný jednorázový výdaj spočívající v zaplacení ubytování (srpen 2011, září 2011, říjen 2011). O jeho žádostech bylo rozhodnuto nejprve Magistrátem města Přerova. Proti všem jeho rozhodnutím podal žalobce opravný prostředek ke Krajskému úřadu Olomouckého kraje, který rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil, následně žalobce podal proti tomuto rozhodnutí u zdejšího soudu správní žalobu a poté kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud rozhodnutím ze dne 27. 8. 2014, č. j. 6 Ads 95/2013-34, které nabylo právní moci dne 23. 9. 2014, zrušil rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 73 Ad 1/2012-93, včetně rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje a Magistrátu města Přerova týkající se příspěvku na živobytí, a věc vrátil žalovanému č. 2) k dalšímu řízení. Dále Nejvyšší správní soud tímto rozsudkem zrušil rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 73 Ad 3/2012-79, 73 Ad 4/2012-79 a 73 Ad 5/2012-79 (tato se týkala dávky mimořádné okamžité pomoci na nezbytný jednorázový výdaj spočívající v zaplacení ubytování), a v těchto případech mu věci byly vráceny k dalšímu řízení. Ve věcech vedených pod sp. zn. 73 Ad 3/2012-79, 73 Ad 4/2012-79 a 73 Ad 5/2012-79 krajský soud rozhodl znovu dne 17. 2. 2015 a to tak, že tato rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje zrušil a věci vrátil žalovanému č. 2) k dalšímu řízení. Předmětný správní spis odeslal zdejší soud žalovanému č. 2) dne 2. 3. 2015. Žalovaný č. 2) ve věcech mimořádných okamžitých pomoci rozhodl dne 16. 4. 2015, tato rozhodnutí nabyla právní moci dne 21. 4. 2015. Až poté mohl vrátit originální kompletní spisovou dokumentaci správnímu orgánu I. stupně, v tomto případě žalovanému č. 1), neboť v mezidobí došlo k 1. 1. 2012 na základě změny ustanovení § 6 a 61 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ke změně orgánu pomoci v hmotné nouzi, když rozhodování o přiznání příspěvku na živobytí bylo nově svěřeno krajským pobočkám Úřadu práce ČR, tedy žalovanému č. 1), a tento se tak stal věcně příslušným k rozhodnutí ve věci žalobce. K předání dokumentace došlo 21. 5. 2015.

Soud uzavírá, že vzhledem k okolnostem případu, lhůta pro vydání rozhodnutí počala běžet správnímu orgánu – žalovanému č. 1) až dnem, kdy mohl v řízení objektivně pokračovat, tedy ode dne 21. 5. 2015, kdy měl k dispozici celou spisovou dokumentaci žalobce. Žalovaný č. 1) výzvou ze dne 27. 5. 2015, která byla žalobci doručena dne 12. 6. 2015, vyzval žalobce k předložení ve výzvě uvedených údajů ve lhůtě osmi dnů od doručení výzvy. Žalobce žádný z požadovaných údajů nedoložil

a na výzvu reagoval dne 15. 6. 2015 mj. žádostí o přerušení řízení, námitkou podjatosti vůči oprávněné úřední osobě, žádostí o advokáta a dále vznesl další, soudu z jeho podání ne zcela jasné, námitky vůči postupu správního orgánu.

Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, *nečinnost je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Ne každá nečinnost je však přičitatelná správnímu orgánu. Ustanovení § 71 odst. 5 správního řádu z roku 2004 představuje materiální hledisko posouzení takového stavu; má-li zjištěná nečinnost svůj původ ve způsobu, jakým vystupuje v řízení jeho účastník, nejde o nečinnost správního orgánu a nelze se proti ní dovolávat ochrany. Posouzení, zda nejde o takovou situaci, přísluší i správnímu soudu v rámci posouzení důvodnosti žaloby podané dle § 79 a násl. s. ř. s.*

V souladu s tímto názorem Nejvyššího správního soudu se krajský soud domnívá, že v nyní posuzovaném případě není na místě poskytnutí efektivní soudní ochrany žalobci uložením povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí ve věci, neboť žalovaný č. 1) okamžitě, jakmile to po něm bylo možné objektivně požadovat, činil procesní úkony směřující k vydání rozhodnutí, a je to žalobce, který prokazatelně neposkytuje žalovanému č. 1) součinnost, neboť mu ve stanovené lhůtě nepředložil žádný ze žalovaným č. 1) požadovaných údajů z výzvy ze dne 27. 5. 2015 a namísto toho podává správnímu orgánu podání, která postup ve věci ztěžují a o nichž musí být rozhodnuto před vydáním rozhodnutí ve věci samé, a znemožňují jinak činnému správnímu orgánu vydání rozhodnutí v zákonem stanovených lhůtách.

Z tohoto důvodu je žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného nedůvodná a soud ji v souladu s ustanovením § 81 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, zamítl.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se v zásadě nelze domáhat přezkoumání zákonnosti jednotlivých úkonů správního orgánu směřujících k vydání rozhodnutí ve věci, neboť řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti je ovládáno odlišnou logikou od řízení o žalobě podle ustanovení § 65 s.ř.s. a liší se rozsahem přezkumu (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 Ans 2/2010-111).

Co se týče žalovaného č. 2), tento není ve věci pasivně legitimován, neboť není prvostupňovým orgánem ve věci rozhodování o příspěvku na živobytí, je případně až odvolacím orgánem žalovaného č. 1) a není tak ke dni rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s.ř.s.) tím, kdo má povinnost vydat rozhodnutí, jehož se žalobce domáhá (§ 79 odst. 2 s.ř.s.). Z tohoto důvodu krajský soud žalobu vůči žalovanému č. 2) jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl, když se ztotožňuje s názorem Krajského soudu v Ostravě, vysloveným v rozhodnutí ze dne 27. 10. 2011, č. j. 22 Af 44/2010-34, že *nedostatek pasivní věcné legitimace není u žalob proti nečinnosti či u žalob na ochranu před nezákonným zásahem otázkou podmínek řízení.*

Nedostatek pasivní věcné legitimace vede v těchto případech k závěru o nedůvodnosti žaloby, tj. k jejímu zamítnutí.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Výrok č. III o náhradě nákladů státu je odůvodněn dle ust. § 60 odst. 4 s.ř.s., neboť žalobce byl rozhodnutím krajského soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 65 A 17/2015-6, zcela osvobozen od soudních poplatků.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 22. července 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu